

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Møntlov for Dansk Vestindien,

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3547).

Lovforslagets sattes til Forhandling.

Holger Petersen: Medens man ikke kan sige, at den vestindiske Kommisions Betænkning blev modtagen med udelt Glæde paa vore vestindiske Øer, stiller Sagen sig anderledes med de foreliggende Forslag om en Møntlov og en Banklov; to Love, som i høj Grad tiltrænges derovre, og som man haaber ville kunne virke til Gavn for Øernes Opkomst. Der er god Grund til at takke den højtærede Finansminister baade for Indholdet af Forslagene og for den Hurtighed, hvormed de ere fremsatte, kort efter at Kolonialraadene have tiltraadt dem. Jeg tror, det vilde være overordentligt heldigt for den midlertidige Guvernør under hans Forhandlinger med Kolonialraadene, hvis disse Forslag kunde fremmes hurtigt. Jeg tror, det vilde hjælpe ham godt fremad derovre. Det skulde derfor glæde mig, om de snart maatte blive vedtagne.

Der er saavel i Kommissionsbetænkningen som ved Forelæggelsen af Lovforslaget gjort udførlig Rede for, hvorledes Møntforholdene ere i Vestindien, og jeg kan for en væsentlig Del henholde mig dertil. Det fremgaar jo af, hvad der saaledes er oplyst, at der i høj Grad trænges til en ny Møntlov, idet der i Øjeblikket paa Møntvæsenets Omraade findes forskellige Mærkeligheder, blandt hvilke jeg særlig skal fremhæve, at Hovedmønten, den vestindiske Dollar, ikke eksisterer, det vil sige ikke er udpræget. Man hjælper sig med 20-Cent Stykker, som man, naar det drejer sig om større Beløb, har i Papirruller, der indeholde 2—5 Dollars, og som cirkulere Mand og Mand imellem uden at blive talte, hvad der ofte giver Anledning til Smaabedragerier. Dansk-vestindiske Guldmønter eksistere slet ikke; de cirkulerende Guldmønter ere hovedsagelig spanske, de saakaldte Alfonsoer, der have en noget varierende Værdi —

Gouvernementet opgiver den til 3,58 Kr. à 3,73 Kr. — dette er jo et uheldigt Forhold. Disse „Alfonsoer“ ere for øvrigt ejendommelige for vore Øer, de cirkulere vistnok ikke nu andre Steder. Af Sedler har man danske Kreditbeviser paa 2, 5, 10, 50 og 100 Dollars Stykket, og den engelske Kolonialbanks Sedler, der ere af en lignende Størrelse. Kreditbeviserne indløses ikke uden for Vestindien — ja maaske i Finanshovedkassen, men dog vistnok kun under ganske særlige Omstændigheder. Det er saaledes paaatrængende nødvendigt, at vi faa en ny Møntlov, og jeg slutter mig til de Betragtninger, der have været gjort gældende til Fordel for Franc-Systemet. Jeg tror det er at foretrække fremfor den amerikanske Dollar og den danske Kronemønt, som blev foreslaaet af Kommissionen. Det vilde ganske vist være mere tiltalende at vælge Kronemønten, men de Betragtninger, der ere gjorte gældende baade fra Bankernes Side og af den højtærede Finansminister, tale dog efter min Mening afgørende for Francen som Møntenhed; den vil jo saaledes kunne vinde Indgang i det latinske Møntforbunds Lande.

Hvad Forslagets enkelte Bestemmelser angaar, har jeg intet dertil at bemærke. Der har været Spørgsmaal om, hvor vidt man skulde vælge 20- eller 25 Franc-Guldstykket. I Forslaget foreslaas begge Dele, hvad der maaske ikke er ganske heldigt, fordi Forskellen i Størrelse er saa ringe, nemlig kun 3 Millimeter i Diameteren. Dette vil let kunne give Anledning til Fejltagelser. Paa Øerne ønsker man ubetinget 25-Franc Stykket, fordi det er = 5 Dollars eller 1 Lstl., og jeg kan for saa vidt godt slutte mig dertil, som det næppe er rimeligt, at disse Guldmønter ville komme til at cirkulere uden for Vestindien. Jeg tillader mig paa det bedste at anbefale det foreliggende Lovforslag og haaber, det hurtigt maa passere Rigsdagen.

Madsen-Mygdal: Det vil erindres, at da vi for et Par Aar siden forhandlede om den Traktat, der var afsluttet med de forenede Stater i Nordamerika, interesserede jeg mig meget stærkt for at faa denne Traktat vedtagen, fordi jeg troede, at Øernes Afstaaelse til Amerika vilde være til Fordel baade for den danske Stat og